

EL POBLE CATALÀ

5 Cts.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
CATALUNYA I NACIONS IBERIQUES
PAÏSOS D'UNIO POSTAL

ANY VII • Barcelona, dissabte, 13 d'agost de 1910 • NÚM. 1988
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL. TELÈFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
CATALUNYA I NACIONS IBERIQUES
PAÏSOS D'UNIO POSTAL

5 Cts.

EL MARXANT

UN VOT, UN DURU

Per les planes baixes del Penadès i per les terres altes de la Segarra, com un adoba-còcis i gibralls, ja tenim a l'extrem pretendent anant de poble en poble a veure qui's ven un vot.—Llam te fregis! Ve me'n costareu prou de moneda!

Quan se pot fer un va-y-tot encara se'n va l'home tranquil a casa. Aquí volen fer un canvi que costarà mil pessetes. Quants electors hi ha al poble? Això surt a tant pessetes el vot. El marxant riu per sotar nas perquè tracta li surt a compte. Però deu, company, no'l vareu fer ja l'altra vegada aquest canvi?

El marxant troba la gent molt esvalotada. D'ensà que s'han vist ficats en un procés de resultes de la seva venda, els que saben de comptar demanen més.—No sé perquè no feu això. Que no us he pagat totes les despeses del viatge? Què no us faig defensar de franc?—Ara pagueu perquè s'hi ha de tornar, però ningú sab lo que fareu després.

No para de rumiar. Es veritat que'l pensament li marxa molt a poc a poc al nostre marxant i això que deu tenir empedrat el cervell. Quan posa els ulls com aquell qui pensa, moltes vegades no succeeix res, absolutament res. Ara ha inventat pagar les còpies de les festes majors.

Lo que costa més d'organitzar són els estancs per la compra de veïcs a la memòria el dia mateix de l'elecció. A tot arreu s'hi ha de portar plata perquè la gent no tornarien el cambi. Cabàs que surt de casa, ja no'l torna a veure mai més. Si sobre plata es per l'estanquer. Encara que no s'hagi pogut comprar un vot, l'estanquer cobra a preu fort tots els que han sortit de l'urna.

A tot arreu hi ha hagut homes que compraven el vot. Però què hi ha sempre es per acabar de fer el pos a favor d'una causa que d'altra manera no triomfaria. El marxant se'n riu d'això. De tots els parits de Catalunya no se'n veu cap a darrera d'ell. A l'orador que anés a ajudar, tot hom li preguntaria:—Quants t'ha donat?

El se té per un gran coneixedor del cor humà. Si fa un mistic no es pas per convèncer a ningú. Ja sab que no tenen cap valor espiritual les seves paraules: ni les mores ni les dels altres, pensa. El mistic és una manera de cobrir l'estanc. Els ideals no mouen a ningú: el cor d'un home es com un carro encallat. Pera desencallar-lo s'ha de menester un diari.

En contra d'ell s'aixecaran tots els partits de Catalunya i ell no tremolarà. Si no més se'n aixeca un, gastarà menys que si s'hi posen tots. La seva confiança en el valedor d'or es omnívola. El dret que ell té de ser elegit es alguna cosa que posa més endavant del bé i del mal.

En les luites electorals se sol posar una força contra una altra força. Moltes vegades els neutres decideixen entre les milicies contrapuntades. El marxant no disposa més que d'alguna coalició local. Els seus únics amics que no copen, són els enemics del seu contrari. Però partit general que planti cara obertament a favor del marxant no se'n veu cap. El s'anomena conservador, però en Maura ja se'n guarda prou d'ajudar-lo.

El poble il·l·l no escolta els consells dels que li volen bé.—Tornissin a adobar còcis i gibralls! li diuen. Què té més fer riure a Barcelona o a Madrid? No se sab ben bé del cert si el mal de vent és incurable. Poteser si feia exercici i s'alimentava bé encara arribaria a pensar com els altres.

Però ell té un corcò que no'l deixa sossegat mai. Compta barricades de vots, barricades de durs. De l'un poble a l'altre corre desafortat, envia comissaris que li xueien la sang. No para, no reposa. En l'obra esquilada del seu cervell no hi cap l'idea de que li es impossible guanyar. Pera guanyar ha de quedar quelcom del vencedor després de la victòria. Y, qui podria explicar què es lo que entraria a la Cambra si per cas arribava a entrar-hi ell?

El marxant es incapa de comprendre que es una obra moralisadora, d'imprevisible renovació cívica apartari de les nostres luites socials. Si la seva mania inspira pietat, el poble que fos capàs de tolerar-lo mereixeria el despreci dels pobles cultes.

PILLS DE F. MAS SARDÀ

Negociem cupons Amortisables 5 %, venim a 45 agost.

Madrid - San Sebastián

Redolins

El senyor ministre de jornada, en García Prieto, passeja amunt i avall per la terrassa del Gran Casino. L'home se veu un xic apurad, no perquè sigui capàs de ofegar-se ab poca aigua, sinó perquè sembla que li han fet alguna indicació. En Canalejas o qui podria dir-li, li ha indicat la conveniència de que no's deixi veure gaire per la sala de joc.

Veritablement la situació d'un ministre del reialme al vol d'una taula de ruleta o de caballitos es bon tros embrassosa. L'altre dia en García Prieto estava contemplat com funcionaven els caballets i penses s'hi va jugada o sobres un duru escaduser, hi van haver-hi rancs, entre's agrupar-se i un senyor francès que jugava al costat del ministre.

El francès, que no coneixia la qualitat del personatge que tenia a la vora, va citar el testimoni del ministre i en García Prieto se posà molt vermell. No havia pensat mai segurament ab tenir que resoldre un arbitratge d'aquesta mena, que per un ministre resulta molt delicat.

Per aquests motius en García Prieto procura no entrar a les sales de joc, y com que al Gran Casino no hi ha res més que sales y saletes on juguen, el senyor ministre té que passejar-se per la terrassa encara que fassi fret. Són els inconvenients de l'ofici.

Passejant amunt y avall, s'aburreix el senyor ministre, y per matal l'aburiment fa evacasos. Jo li he atrapat.

El i un periodista que està empleat al ministeri, posen cinc o deu drets cada u, y mentres el ministre se passeja, el periodista va y els juga y generalment els perd.

L'altre dia ab veu baixa tenien les grans deliberacions.

—Póngalos a encarnados hasta dar cuatro golpes—deia en García Prieto sense sospitar que els escoltaven.

Al cap de cinc minuts va tornar el seu gosset. A la cara portava escrit que's gosset no havien passat d'un tot sol, un y desqual.

El ministre va fer un gest d'empipament.

—Déjmoslo, porque veo que soy muy desgraciado!

Y tan desgraciado!

Se casa, y per sobre li toca una epopeia de veritat: la de negociacions diplomàtiques y les guerra; pròten la presidencia del Congrés, y en Romanones li preni; juga, y perd.

La desgracia del senyor ministre no recorda un cas de redolins: «La vida del hombre malo».

San Sebastián, 11 agost.

CONTRA'L "PAPITU,"

Un dels més elementals devers de ciutadania, el de vetllar pera que l'aplicació de les lleis se fassi ab les degudes garanties d'acert, m'ov avui nostra ploma. No vulgui, doncs, veure ningú en aquestes ralles cap malavolencia envers la persona a qui formalment tindrem de referirnos, y a la qual, ni de prop ni de lluny, intencem ofendre, encara que sigui precis pel nostre objecte posar de relleu sa ineptitud com a funcionari públic.

Ab motiu d'un judici de faltes que se segueix contra'l setmanari «Papitu», ens hem entret d'qualcom anormal, que en interès de la justícia convé escatir. Perquè si es socialment perillós que un advocat ignori el dret, el perill s'agrava extraordinàriament quan el és el propi fiscal—el representant de la llei—qui a cada pas dona proves del més lamentable oblid de les disposicions legals. Y això precisament ha succeït en l'esmentat judici.

El fiscal municipal del districte de l'Audència va presentar denuncia contra'l «Papitu» per un dibuix que reputa atentatori a la moral y a les bones costums. Sabut es que'l Codi fa responsables dels delictes y faltes comesos per medi de l'impremta, en primer terme, a l'autor del dibuix o de l'escript de que's tracti; en segon lloc, al director del periòdic; subsidiàriament, al propietari, y en darrer cas, a l'impressor. Doncs bé, el senyor fiscal, deixant de banda la llei, va sollicitar en la denuncia que's cités com a acusat a l'impressor senyor Horta. Aquest comparegué davant del Tribunal, y després de fer notar que'l fet de considerarlo responsable an ell en primer terme, implica manifesta infracció de l'article 14 del Codi Penal y del 9 y següents de la llei d'impremta, va reservar, expressament, el dret de exigir en son cas dels individus del Tribunal, els perjudicats que li ocasionessin per ignorancia inexcusable de la llei. El jutge y adjunts tingueren de reconèixer que'l fiscal s'havia equivocad y ordenaren citar al director del periòdic, descaçant per complet del procés a don Joaquim Horta.

Comparegut el director se celebrà'l judici; a instancia del fiscal no's va practicar cap mena de prova de càrreg ni adui cap argument en favor de la seva potècia; y ab tot sollicità que's condemnés al «Papitu». Això res tindria d'extraordinari dintre les nostres costums forenses. Però es el cas, que al demanar la condemna, l'esmentat fiscal tornà a equivocarse, al considerar que era aplicable el cas segon de l'article 586, quan no es aquest, sinó el quart del 584, el que tracta de les faltes a la moral comeses per medi de la impremta.

Resulta, doncs, que'l fiscal cada cop que ha intervingut en el repetit judici, ha oblidat o confós lamentablement els articles del Codi.

En vista de lo qual, nosaltres, d'idem l'atenció del president de l'Audència, pera que procuri posar remei en aquestes anomalies.

UN PRELAT SOCIÓLEG

Lo que diu un bisbe de la qüestió obrera

Una recent vaga dels empleats del gas a Roma, ha cridat sobre'l problema obrer l'atenció dels sociòlegs italians, y sobre tot la del bisbe de Cremona, monsenyor Bonomelli. Aquest prelat, en efecte, acaba de publicar una obra en la qual expressa les seves opinions desde'l punt de vista social, tractant particularment del dret de vaga.

De primer, declara que no vol ser parcial ni a favor dels patrons ni a favor dels obrers. «Nosaltres—diu—som enviats pel Crist, no pera predicar la guerra, sinó la pau.» El bisbe de Cremona no deu estar enterat de lo que succeeix a Espanya.

Seguidament reconeix que la vaga es un acte lícit. «Què vol dir el mot escioperos (vaga)?—se pregunta.—Significa refus de treball y, en termes encara més clars, significa refus de vendre'l seu propi treball. El treball dels nostres brassos es la nostra propietat més inalienable, la més sagrada. Forma ab nosaltres una mateixa cosa y ningúns pot pendre aquesta propietat. Un obrer, un camperol, pot unir-se a un altre obrer, a un altre camperol, a deu, a cent, a mil altres obrers y camperols, y tots aleshora poden concenir-se pera refusar el llur treball a qui els el demana y els el paga.» El bisbe contesta així, exceptuant els casos en que hi ha un contracte anterior.

Monsenyor Bonomelli deploia la persecució de que's «crumiri» (esquirols) són objecte per part dels vaguistes. Aquests darrers tenen el dret de refusar llurs brassos a qui els ofereix un salari insuficient, però no tenen el dret de privar de treballar als obrers que l'accepten. No obstant, el prelat sociòleg reconeix la justícia de les reivindicacions del proletariat y invita a tots els ciutadans a cooperar a l'obra d'equitat social que's tracta de complir, es dir, la millora material y moral de la classe treballadora.

«El moviment actual, que es just en el seu principi—diu monsenyor Bonomelli—no pot reprimir-se per la força. Per altra part, la força veritable resideix avui en el nombre, es dir, en el poble. Mentre el poble no coneixia la seva força, que resideix en el nombre y se manifesta per la papereia electoral, la minoria, es dir, els riccs, podia viure tranquil·la, sense por als endemans revolucionaris y a la revolta proletària. Però avui el poble es instruit, y se va instruint cada vegada més. Ab l'ingruació, ha conegut sa pròpia força y la necessitat de l'unió, de la solidaritat. El poder ha passat d'ara endavant a les seves mans; es sobirà pel seu botlell de vot, y un sobirà se resignarà difícilment a ser sempre pobre y a obeir sempre. Primer que tot, cal fer justícia al poble, tractar-lo com a d'esser tractat. Cal donar-li el pa que té dret de menjar-se y que es el fruit de la seva suor... Diuen alguns que hi ha l'exèrcit pera fer complir llur dever als proletaris. I llusió! Y aquests soldats que formen l'exèrcit, d'ont surten? De les files del poble!»

Després d'aquestes frases, les quals, si bé no són noves, són remarcables per escriure un bisbe catòlic, monsenyor Bonomelli dirigeix un petit discurs amical als proletaris, posant-los en guardia contra'ls perills de certes associacions. Mes desseguida confessa que no es enemic de les «cameris de lavoro» (Borses del treball) ni de les societats de resistència. Afegeix, emperò, que són perilloses perquè estan dirigides per mals pastors.

Està clar que en el fons de les teories socials de monsenyor Bonomelli s'hi troben les velles idees cristianes sobre la caritat, impotents pera resoldre el greu problema obrer dels nostres dies. Ab tot, hi ha en l'obra del bisbe de Cremona afirmacions atrevides y franques, que són raríssimes en els prelatos burócrates dels temps presents.

No estaria de més que'ls patrons mairaires de Bilbao llegissin el llibre de monsenyor Bonomelli.

C.

San Sebastián, 11 agost.

CONTRA'L "PAPITU,"

Un dels més elementals devers de ciutadania, el de vetllar pera que l'aplicació de les lleis se fassi ab les degudes garanties d'acert, m'ov avui nostra ploma. No vulgui, doncs, veure ningú en aquestes ralles cap malavolencia envers la persona a qui formalment tindrem de referirnos, y a la qual, ni de prop ni de lluny, intencem ofendre, encara que sigui precis pel nostre objecte posar de relleu sa ineptitud com a funcionari públic.

Ab motiu d'un judici de faltes que se segueix contra'l setmanari «Papitu», ens hem entret d'qualcom anormal, que en interès de la justícia convé escatir. Perquè si es socialment perillós que un advocat ignori el dret, el perill s'agrava extraordinàriament quan el és el propi fiscal—el representant de la llei—qui a cada pas dona proves del més lamentable oblid de les disposicions legals. Y això precisament ha succeït en l'esmentat judici.

El fiscal municipal del districte de l'Audència va presentar denuncia contra'l «Papitu» per un dibuix que reputa atentatori a la moral y a les bones costums. Sabut es que'l Codi fa responsables dels delictes y faltes comesos per medi de l'impremta, en primer terme, a l'autor del dibuix o de l'escript de que's tracti; en segon lloc, al director del periòdic; subsidiàriament, al propietari, y en darrer cas, a l'impressor. Doncs bé, el senyor fiscal, deixant de banda la llei, va sollicitar en la denuncia que's cités com a acusat a l'impressor senyor Horta. Aquest comparegué davant del Tribunal, y després de fer notar que'l fet de considerarlo responsable an ell en primer terme, implica manifesta infracció de l'article 14 del Codi Penal y del 9 y següents de la llei d'impremta, va reservar, expressament, el dret de exigir en son cas dels individus del Tribunal, els perjudicats que li ocasionessin per ignorancia inexcusable de la llei. El jutge y adjunts tingueren de reconèixer que'l fiscal s'havia equivocad y ordenaren citar al director del periòdic, descaçant per complet del procés a don Joaquim Horta.

Comparegut el director se celebrà'l judici; a instancia del fiscal no's va practicar cap mena de prova de càrreg ni adui cap argument en favor de la seva potècia; y ab tot sollicità que's condemnés al «Papitu». Això res tindria d'extraordinari dintre les nostres costums forenses. Però es el cas, que al demanar la condemna, l'esmentat fiscal tornà a equivocarse, al considerar que era aplicable el cas segon de l'article 586, quan no es aquest, sinó el quart del 584, el que tracta de les faltes a la moral comeses per medi de la impremta.

Resulta, doncs, que'l fiscal cada cop que ha intervingut en el repetit judici, ha oblidat o confós lamentablement els articles del Codi.

En vista de lo qual, nosaltres, d'idem l'atenció del president de l'Audència, pera que procuri posar remei en aquestes anomalies.

San Sebastián, 11 agost.

CONTRA'L "PAPITU,"

Un dels més elementals devers de ciutadania, el de vetllar pera que l'aplicació de les lleis se fassi ab les degudes garanties d'acert, m'ov avui nostra ploma. No vulgui, doncs, veure ningú en aquestes ralles cap malavolencia envers la persona a qui formalment tindrem de referirnos, y a la qual, ni de prop ni de lluny, intencem ofendre, encara que sigui precis pel nostre objecte posar de relleu sa ineptitud com a funcionari públic.

Informació política

En Pere Corominas a Torroella de Montgrí

Responent als desitjos dels republicans empordanesos, el nostre director donarà, el prop-venint dijuns, dia 16, a les nou de la nit, una conferència al saló Coll, d'aquella vila.

Entre'ls elements liberals d'aquella comarca regna un entusiasme delirant al saber l'anada de Corominas. Ens diuen que l'acte tindrà grandíssima importancia a jutjar per l'interès ab que s'es-tera.

Aplec al Vendrell

El Consell de l'Unió Federal Nacionalista Republicana s'ha reunit a casa del senyor Vallés y Ribot, havent concorregut a la junta els diputats de l'Unió que's troben a Barcelona.

En aquesta reunió s'ha acordat fer un gran aplec al Vendrell el dia 21 d'agost ab motiu de la proclamació de la candidatura de don Jaume Carner. El Consell hi assistirà en ple y també hi assistiraran tots els diputats de l'Unió Federal.

Seràn convocades pera assistir a l'acte ab les seves banderes les associacions adherides de tot Catalunya. El matí se dedicarà a les manifestacions d'arribada de les diverses comitès que aniran a deixar les seves banderes en els punts senyalats pel Comitè local. A la tarda se farà un miting pera la proclamació de la candidatura.

Congrés lliurepensador

Firmada per quinze entitats lliurepensadores, hem rebut una fulla en que's convoca a un Congrés lliurepensador pera el dia 13 d'octubre, data del fusellament de Francisco Ferrer.

Els masons

El document remès al president del Consell de ministres per la «Gran Logia Simbólica Regional Catalana Balear», diu així:

«Excelentísimo señor: Las Logias Masónicas, refugio de todas las ideas liberales y progresivas, que trabajan para apretar los lazos fraternales que deben unir a todos los pueblos sin distinción de razas y colores, os admiran y aplauden. La Masonería no puede cumplir los humanitarios principios que la integran, sin la libertad de las conciencia y sin la tolerancia de todos los pareceres.

Por esto, Excmo. señor, os animamos a que avancéis en el camino emprendido sin temer las consecuencias de la lucha, y la victoria de la libertad será cierta. La «Gran Logia Catalana Balear», en nombre de todas las Potencias Masónicas del Orbe, os ofrece la universal y poderosa influencia de su indestructible organismo.

Con el debido respeto os saluda, Excelentísimo señor, el Gran Maestro de la «Gran Logia».

«La Forja»

El número sortit ahir d'aquest important setmanari conté'l següent sumari:

«La Farindola patriótica», de E. de San Sebastián (versos), per En Peret Manxaire; «Pera la pau de la ciutat», per Albert de Quintana; «En Jaumet, guarda civil y además hombre tranquilo», per Narat; «Els darrers esforços», per Joan Navarro; «Música... celestial xuladav...», de «Una adhesió valerosa»; «Els nostres bons amics», per Mhan Flich; «De la Casa Gran»; «Acció de la U. F. N. R.»; «Un rato a clergues», per mossén Gál; «Cops de malla»; «Cartes de fora»; Gazetilles; Correspondencia; Caricatures d'Esteve y den Viladot.

Aquest valent periòdic, defensor dels ideals de la U. F. N. R., cada número augmenta els seus llegidors, prova patent de l'acort en que's fet el seu text, tant en la part literaria com en l'artística.

C. N. R. de Gracia

Per motius particulars ha presentat la dimissió de president don Ignasi Massó, encarregant interinament de la presidencia el vicepresidente primer don Calixte Senties.

Caldes de Montbui

Sembla que alguns elements procuren, interessadament, pertorbar la bona marxa de l'Avenç Nacionalista Republicana de Caldes de Montbui. Ab tot, poden estar tranquils els nostres amics d'aquella població, puig els directores de l'Avenç tenen la raó de la seva banda y sabran fensela valer.

Notes de l'Exposició de València

Si t'aburreixes en la platja, el poble o la montanya, ent estiuages, vina a València, visita l'Exposició y te curaràs de l'espín ab tota seguretat. Perquè aquesta Exposició està declarad que es la millor y més hermosa de les que s'han celebrat a Espanya de vint anys an aquesta part. L'Exposició se fa sola ja val la pena de fer un viatge a València. Però si a l'Exposició s'hi afegeix la benignitat del clima, l'hermosura de la platja, les variades festes que se celebren, les vetllades incomparables al Parc d'Atreccions, al Circ y a la gran pista y sobre tot l'hermosura de les dones valencianes, se comprèn que de totes les parts d'Espanya afueixi públic a la ciutat de l'Exposició.

Aquest acte de potencia que està realisant la ciutat levantina, ha conegut trencar ab la rutina d'anar a passar l'estiu al Nord o Portugal. Avui, quasi tota la llegió de turistes va a València, y aquí arriben diàriament viatgers, que s'estan tots més temps a la nostra ciutat de lo que pensaven, senyal de que's agrada.

X. 24

Lo de la Banda Municipal

La protesta dels artistes

A l'objecte d'encusar y unificar les moltes protestes que s'han formulat a l'acord de l'Ajuntament en l'assumpte de la direcció de la Banda municipal, s'ha constituït una comissió, composta per l'Enric Granados, en Domingo Mas y Serracant, en Francesc Pujol, en Joanum Pena y en Gaspar Brunet.

En Lerroux servint als monàrquics

Ahí coplàvem de nostre estimat confrare «El Diurvi», un solt, en el qual se feia alusió a quins són els veritables protectors d'aquest senyor San José, que en Lerroux vol fer director de la nostra Banda municipal. Aquests protectors, no són els radicals, sinó que pertencen a les més altes esferes de l'actual règim. Perquè en Lerroux té interès a servir-se de l'interès de la política, que sempre ha seguit el gran revolucionari. Poteser algun dia se trobarà la clau en certes subvencions aparentment d'interès públic, però que en definitiva beneficiaran a l'emperador, per intermedis de les combinacions financeres que s'ha posat a dirigir.

Y ara, vegis la carta que hem rebut y que confirma lo dit per nostre confrare: Sr. Director d'EL POBLE CATALÀ, Barcelona.

Distíngit senyor y company.

Pera lo que pugui convenir a l'establiment de lo succeït en l'assumpte de la Banda municipal, tinc el gust de transcriure lo següent autorització a fer l'ús que estimi més convenient de les meves mal girbades ralles:

En la primera desena de juliol, varéig escriure a un meu parent, professor de l'orquestra del teatre Real de Madrid, donant-li compte de la mort del malaguanyat Sadurni, ab qui l'uniia una franca amistat. Al redós de les frases de consolatge, en certa de tal naturalesa, li parlava al meu parent, de la futura provisió de la plaça de mestre segon, vagant, y li deia, perquè així s'assegurava en els centres musicals de Barcelona, que la majoria radical del nostre Ajuntament pensava imposar com a successor del finat, al mestre Conté, director que fou de teatre Soriano. Ara veig lo que en aquella data me contestà l'esmentat parent meu: «Callo el nom per raons fàcils d'entendre» y que prova que ja aleshores y quan encara no s'havia celebrat el concurs, ja era un «parti pris» el nomenament de San José.

Copio textual de la carta susdita: «Respecto a la provisión de la plaza, me asombra que se piense en Conté, al dudar lo que es sobre os músicos de categoría para substituir al pobre Sadurni. Es que también en esto interviene vuestra malhadada afición a la política? Y me choca más tal solución, cuando aquí, el poble se dice que la plaza se la llevará el maestro San José A QUIEN SE LA HAN OFRECIDO ALTAS PERAS... LAS CALIDADES QUE INFLUYEN EN LAS DECISIONES DE VUESTROS RADICALES».

Crec, senyor director, que la cosa se prou clara. A primers de juliol, entre els músics de Madrid se deia y se sabia que en San José s'havia d'emportar la plaça, no per mèrits de concurs, sinó per l'influència política d'altres personatges. Jo no hi vull fer cap comentari... Quines seran les personalitats que influeixen en las decisiones de vuestros radicales?

Res més, senyor director, que protestar com a músic y com a ciutadà, d'aquesta y altres barrabasses de la majoria radical y oferir-me de vostè afectísim s. s. q. b. s. m.-f., Colomer (professor de violí).

El Jurat «esquirol»

Pracolliments tortuosos dels radicales El mestre Gubern, fant de Jurat l'arrosxiat?

Ha arribat a tal punt això de la Banda municipal, que's veuen obligats a aixecar la veu contra persones que fins avui mereixien els nostres respectes. La consideració dels ciutadans hi ha dret a exigir fins y tan no's prova d'una manera palesa, esser indignes d'ella. Y van succeït tals coses, y van adoptarse tals procediments, que porten a l'esperit del convenciment de que no es tot or lo que llú, respecte'l procedir com cal de certes persones.

El president de la Comissió de Governació, en això de la Banda municipal, ha adoptat una actitud que nosaltres conceptuem censurable. Com si no n'hagués hagut prou ab el seu lamentable procedir en la sessió consistorial, en que defensà y aconseguí que s'aprovés son vot particular, ara, pera nomenar el tribunal revisor del fallo del compost pels mestres Nicolau, Millet y el senyor Mora, ha posat en practica uns procediments que no s'avenen ab les practiques de bon companyerisme.

Dimetres posat celebrà sessió la Comissió de Governació, y en ella, naturalment, se parlà de la qüestió de la Banda municipal. Posat a discussió el nomenament del Jurat revisor, o «Jurat esquirol», com ja's diu per tot Barcelona, el president de la Comissió protegí que la qüestió prengués l'acord de nomenar el susdit Jurat compost de set individus, els noms dels quals es callava, per no tenir suficient confiança en que'ls seus companys de Comissió guardessin el secret.

Naturalment que l'acord no pogué pendres. Fins els mateixos amics del president no's prestaren a passar per aquesta humiliació.

No convenist encara'l president de Governació, intenció en la sessió consistorial del dijous, repetir la maniobra, y se disposava a presentar ab caràcter d'urgent, pera que'l Consistori aprovés aquella mateixa tarda, un dicamen nomenant el Jurat esquirol. Aquest dicamen hauria anat a la sessió, com a fill de la Comissió de Governació, essent així que aquesta, no sols no'n sabia res, sinó que ni havia volgut saber-ne res. Enterats nostres amics de semblant maritall, anaren a trobar al president de Governació, exigint-li que desistís dels seus propòsits.

El dicamen no's presentà y se convengué en que en lapropia sessió de Comi-

ssió se parlaria y se discutiria l'assumpte ab l'atenció que requereix.

Ara bé què s'ha cregut el president de Governació? Quin concepte té format dels seus companys de Comissió? Quin dret creu que té sobre d'ells pera exigir los silenci y obligarlos a mantenir un secret? Y més encara: Per què la qüestió del nomenament d'aquest «Jurat esquirol» s'ha de dur secret? Es que s'anava per sorpresa a amencar un acord de l'Ajuntament?

Y avert a veure: Qui eren aquestes set persones que havien de compondre'l «Jurat esquirol»? No ho sabem. Els seus noms com diem, cuidadosament va guardars-els el seu descobridor, perquè no volia que els seus companys de Comissió el descobriessin.

Una sola cosa se sab. D'aquests set individus, tres, foren músics militars. Com? Una qüestió que l'han feta política als jerroquistes, volen que sigui decidida pels militars. Decididament aquesta gent, no vol deixar de cridar «marxant» al pas d'un regiment y de seguir al seu darrera, marcant el pas.

Els altres quatre se mormurava que se-rien critcs musicals. Dos de joves y dos de vells. Qui són? No ho sabem de cert. Se deia que foren de quatre d'aris, dels quals dos han fet campanya clara a favor de San José; un altre està, d'un quant temps ensà, a les ordres de Lerroux y el darrer, per més que's digui independent, té un fort lastre lerrouxista.

Però, aquests quatre homes que's presenten a donar els seus noms com a mà rrotat, pera abofetejar als senyors (Moraes, Nicolau, Millet y Millet, qui són? No se sab).

Sonà, no obstant, un nom. El del mestre Gubern.

Quan varem sentirlo ens quedàrem astorats. Havíem llegit sobre aquesta qüestió uns articles del susdit mestre, que semblava que en els dies d'avui repetís el passatge bíblic de Pilat, romanès mans. Y aquells articles ens foren creats que quan menys el mestre Gubern se mostraria neutral.

ESPECTACLES

TEATRE TIVOLI.—Avui, dissabte, tarda, a les sis, hermes vermuth. Entrada, 25 cèntims; butaques de franc primer, Cinematògraf, segon, «La gaita blanca», per Amparo Ponzuelo; tercer, la Rondalla aragonesa; quart, Cinematògraf.—Nit, a les nou. Entrada, 50 cèntims; primer, «Les timides»; segon, «La Corte de Faradon»; presentació esplèndida, couplets preciosos; terç, «Lola Montes», per Teresa Idel; quart, estrada de l'establiment no docent en tres quadres i una introducció.

Un centre de mujeres

decorat i ric.—Demà, diumenge, y dilluns, tarda i nit, grandioses funcions.—Divendres, 19, estrada de «La Fresa».

TEATRE DE NOVELTATS.—Avui, dissabte, tarda, a les sis, bonic vermuth. Entrada, 25 cèntims; butaques de franc primer, la comedia en un acte, «La Santa»; segon, la Rondalla Aragonesa; tercer, la popular Bella Chelito, couplets per senyores; quart, el globu dirigible, tripulat per la mateixa Chelito, cantant couplets acris.—Nit, a un quart de deu. Entrada 50 cèntims; primer, «El marit de la diluata»; segon

CHOPIN

descarregat de cruces en obsequi a aquest públic; tercer, la popular Bella Chelito, bonics couplets; quart, la mateixa Chelito en globu dirigible cantant couplets acris. Atenció, novetat. Durant els entractes, precís Cinematògraf en el jardí del teatre.—Demà, diumenge, tarda: «El Rei», «Ni, «Zaza». Tot per la Xirgu.—Dilluns, despedida de la Xirgu. A la tarda, «Zaza», y a la nit, «El Rei».

TEATRE NOU.—Avui, dissabte, tarda, no hi ha funció per donar lloc a l'assaig.—Nit, a les nou. Entrada, 25 cèntims; dos melodrames, dos: primer, «Jana la maldita»; segon, estrada en aquest teatre del gran melodrama «El capità de los dragones del Rey o los bravos perros del monte de San Bernardo».—Demà, diumenge, dues grans funcions tarda i nit.

TEATRE COMIC

Avui, dissabte, a un quart de deu, doble «Congreso feminista» y «Las bribonas». A les onze, especial: «Aigua, azucarillos y aguardiente», y la colossal revista

EL PAÍS DE LAS HADAS

Demà, tarda, en les seccions de les quatre i les sis: «El país de las hadas». Nit, gran revella, en les seccions de les deu i les dotze: «El país de las hadas». En assaig: «El poeta de la vida» (exclusiva d'aquesta empresa).—Se despatxen també localitats a la Rambla del Mig, número 6.

Gran Teatre Espanyol

Aconteixement artistic.—Companya l'hipotense de la ciutat de Roma.—Avui, dissabte, debut ab l'hermosa ópera de Donizetti,

Lucia de Lammermoor

Decorat exproba, 36 coristes d'abbós sexes, 30 professors d'orquestra.—Demà, tarda, LUCIA; nit, GEISHA. Se despatxa a comptaduria.

BOSC

MUSIC-HALL.—Avui, revella, de Sant Eusebi, pendran part totes les atraccions y la troupe Italo-Franco-Espanyola, destingint l'hermosíssima Overlinda, Charito, Americanita, Pepita Cola, Trió Moreno, Esmeralda, Mlle. Gaby d'Arts y les grans atraccions Claris Bros Niko and Mary. Més detalls per cartells. A l'Al Bosc i al Bosc Plens totes les nits. Espectacle variat y alegre Butaca ab entrada, i peseta; entrada general, 50. Despatxos: Carme, 20; Passaig de Gracia, 20; Hospital, 15.—Demà, revella monstre, E. Bosc com vertit en un veritable paradís. Végint-seis cartells.

PRADO CATALA

Companya d'opera italiana.—Diumenge, a les nou. Inauguració ab l'opera

CARMEN

debut del tenor JOAN VALLS y dels celebrats artistes Ramona Galin, A. Homs y senyor Bircena.—Dilluns, «Pagliacci», pel tenor Valls, y «Cavalleria rusticana», pel tenor Manolo Utor.—Preus econòmics.—Detalls per cartells.

TEATRE MODERN DE GRACIA

Festa major 1910. Quatre magnífiques representacions per la companyia dramàtica catalana del primer actor PERE BOQUET, y la primera actriu JOANA BOZZO.—Demà, 14. Tarda, a les quatre,

LA TOSCA E INDICIS

Nit, funció monstre, sis actes, Els Hipòcrites y MIRALLES PER CASSAR ALOSES Passat demà, 15. Tarda, a les quatre: «Aucells de pas» y «Calvari amants». Nit, darrera funció: «El redemptor» y «Un cop d'estat».

Revella de l'Assunció de Nostra Senyora en el Tibidabo

Diumenge, 14 d'agost.—Per la tarda: Concert per la brillant Banda del Regiment d'Aragó.—Futxinel·lis.—Distraccions diverses. Per la nit: Cinematògraf a l'aire lliure, projector elèctric.—Tir-Flabert.—Gran castell de focs artificials.—Servei del funicular fins a una de la matinada.

Arenes de Barcelona

GRAN FESTIVAL BENEFIC per el dissabte, 13, a dos quartes de deu nit, organitzat pel Sindicat Musical de Catalunya: 800 executants. Se despatxen entrades en casa Dotesio, Porta de l'Angel, 1 y 3; Pasaje de Pacardí (estanc), y Sindicat Musical de Catalunya, Hospital, 112.—Detalls per cartells.

Concerts

EVEN CONCERT.—Assalt, 12. Telèfon 2.451.—Concert, variétés, atraccions; atracció sense igual de l'hermosa Terrassa-Foyer, desde ont pot presenciarse l'espectacle.—Tots els dies, funcions a dos quartes de quatre, tarda, y a dos quartes de deu, nit. Café Restaurant de primer ordre. Ball després del concert. Continuament nous debuts.

DIVERSIONS PARTICULARS

MUNDIAL PALACE.—Concerts Santos tots els dies. Coberts desde pessetes 3'50. Els divendres bouillabaisse. Dissabte, menú corrent y vegetarià.

Botlletí comercial

12 d'agost de 1910

Moviment de Borsa

BORSA DE BARCELONA

COTISACIÓ OFICIAL

Londres 100 dies..... 100'00 100'00 100'00

Londres 100 dies..... 100'00 100'00 100'00

París 100 dies..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Madrid y plaça de Barcelona..... 100'00 100'00 100'00

Plassa de Barcelona

COTONS

Informació del «Centros Algodoneros de Barcelona»

New York 12 d'agost

Anterior 12 d'agost

Tanca 12 d'agost

Disponible 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Agost 12 d'agost

Febrer-Mars

Març-Abril..... 7'16 0'00 0'00 7'07

Abril-Maig..... 7'16 0'00 0'00 7'07

Maig-Juny..... 7'16 0'00 0'00 7'07

Juny-Juliol..... 7'16 0'00 0'00 7'07

Juliol-Agost..... 7'16 0'00 0'00 7'07

Agost-Setembre..... 7'16 0'00 0'00 7'07

Setembre-October..... 7'16 0'00 0'00 7'07

October-Novembre..... 7'16 0'00 0'00 7'07

Novembre-Desembre..... 7'16 0'00 0'00 7'07

Desembre-Janer..... 7'16 0'00 0'00 7'07

Janer-Febrer..... 7'16 0'00 0'00 7'07

Febrer-Mars..... 7'16 0'00 0'00 7'07

Mars-Abril..... 7'16 0'00 0'00 7'07

Abril-Maig..... 7'16 0'00 0'00 7'07

Maig-Juny..... 7'16 0'00 0'00 7'07

Juny-Juliol..... 7'16 0'00 0'00 7'07

Juliol-Agost..... 7'16 0'00 0'00 7'07